

зелъ да плаши Българи-ты съ онъ-зи свѣтъ. попо-
мнюва са и става още по чървенъ, па си спуща пакъ
очи-тъ долу).

Аиенинъ-тъ.

Е, стига вѣче толко-съ.. Видѣхме, каква ъ ра-
бота-та; много хорты сега сѣ празни. Хайде да си
идемъ. Оставѣте го, не го закачѣйте вѣкъ.

Николчѣ и Тончѣ.

Пеки, пеки. Трѣбва да го оставимъ..

(Излѣзватъ 'сички единъ по единъ. Владыка-та остава
на едно мѣсто наведенъ на долу).

Драганъ (излѣзва най наподиръ, спира са
окол' врата-та, обрѣща са къмъ пу-
бликѣ-тъ, изглеждаѣ, па казва).

Гледайте, Българе, какви ви сѣ свѣти-ти владыцы
на които вые отъ 'се сърдце цѣлувате дѣсницѣ-тъ,
за да имъ земате благословѣнѣ-тъ!.. А пакъ вые,
като че и не искате да знаете, че отъ таквѣ-съ
нечисты - фанариотскы рѣцѣ на главы-тъ ви са
трупѣтъ нечестотни, и прѣзъ туй главы-тъ ви са
затемнявѣтъ, па не можете да познаете добро-то
отъ лошево-то, че да вървите напредъ, и въ про-
свѣтнуванѣ, и въ богатство, и въ 'сичко, що може
да добые челѣкъ на той-зи свѣтъ.

Спуска са перде-то.